

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Trier): Forinden dette Lovforslag af Folketinget sendes ud paa det uvisse, vil jeg gerne rejse det Spørgsmaal, om det har Ballast nok til at klare den nok saa vanskelige Sejlads gennem det andet Ting. Naar man rejser dette Spørgsmaal, er det naturligt at henvende sig til den Kreds af de mest sagkyndige, som har taget Stilling til det Spørgsmaal, vi for Øjeblikket behandler; jeg tænker hermed paa den Valutakonference, som blev afholdt paa Nationalbankens Foranledning. Denne Konference udtalte klart og tydeligt: „Under de nuværende ekstraordinære økonomiske Forhold, hvor Sedlernes Indløselighed med Guld er suspenderet, maa det antages, at en ugunstig Handelsbalance har en langt større umiddelbar Indflydelse paa Kronens Værdi, og at det derfor vil være nødvendigt at søge Handelsbalancen forbedret, dels ved øget Eksport, dels ved formindsket Import.“ Det er altsaa i fuld Overensstemmelse med disse de sagkyndiges Udtalelser, at dette Lovforslag angiver Vejen: formindsket Import. Det er klart, at denne Foranstaltning kun er en Nødforanstaltning, en Foranstaltning, der ikke bliver Tale om under normale Forhold, hvor vore Sedler kunde indløses med Guld. Men alle sagkyndige er jo ogsaa enige om, at ikke alene Betalingsbalancen, men ogsaa Indskrænkningen af Seddelmængden er af afgørende Betydning for en Bedring af Kronens Værdi, og et af de Forhold, der kan indskrænke Sedlernes Mængde, er netop formindsket Import og derigennem Billiggørelse af den udenlandske Valuta. I samme Øjeblik, der efterspørges mindre udenlandsk Valuta, falder den i Pris, og i samme Øjeblik bliver Varerne her i Landet billigere — direkte i Modstrid med, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte ved Lovforslagets første Behandling, nemlig at enhver Importregulering vilde medføre Forhøjelse af Priserne. Jeg tror derfor, at dette Lovforslag er et væsentligt Bidrag til Stabilisering og Bedring af Kronens Værdi, og jeg tror, at det med den Ballast, det har gennem de sagkyndiges Udtalelser, ogsaa vil kunne

holde til de Storme, der vil møde det i det andet høje Ting.

Man kan rejse det Spørgsmaal, om det overhovedet er nødvendigt nu at gribe til en saadan Foranstaltning. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, Socialdemokratiet lige saa lidt som den nuværende Regering vil følge Ministeriet Neergaards Politik i Henseende til altid at komme for sent, altid først komme med Bodemidler, naar Skaden er sket. Ingen af os ved, hvorledes de økonomiske Forhold er i Morgen. Jeg skal kun nævne et saa usikkert Moment som Spørgsmaalet om, hvorvidt Frankrig og Tyskland i Morgen bliver enige om Erstatningsbetingelserne eller ikke. Bliver de enige, har vi maaske i Overmorgen en Dumping af tyske Varer i et Omfang, som vi ikke nogen Sinde før har kendt, og det bliver da ganske nødvendigt at træffe hurtige og ekstraordinære Foranstaltninger. Dette Lovforslag vil i høj Grad lette saadanne Foranstaltningers Iværksættelse. Man maa heller ikke lade sig narre af, at de arbejdsløses Antal i dette Øjeblik er lavere, end det i flere Aar har været, og heller ikke af, at Betalingsbalancen, eller i hvert Fald Handelsbalancen for Øjeblikket ser forholdsvis gunstig ud, thi begge Dele kan forandre sig uden Varsel og i Løbet af ganske kort Tid. Jeg tror derfor, at naar vi ikke vil følge den forrige Regerings Vej: kun at træffe Foranstaltninger for sent, vil det være rigtigt snarest muligt at sende dette Lovforslag til det andet høje Ting og søge at faa det igennem for at faa Midler i Hænde til at imødegaa Kriser.

Lovforslaget i den Form, det nu har, er jo blevet bedømt meget forskelligt af Pressen. Den Del af Pressen, der særlig vil drille det radikale Parti, siger aabent: Nu er altsaa de Radikale faldet til Føje og har kastet sig i Støvet for Socialdemokratiet, og den Del af Pressen, der særlig vil drille Socialdemokratiet, siger lige saa aabent: Ja, nu har altsaa Socialdemokratiet kysset de Radikales Fødder. Begge Dele er lige urigtige. Netop den Omstændighed, at begge Dele siges, turde være det allerbedste Bevis paa, at det Lovforslag, vi nu behandler forhaabentlig for sidste Gang her i Tinget, er fremkommet gennem en fornuftig Forhandling og en fornuftig Overenskomst mellem de to Partier. Vi stemmer derfor for Lovforslaget uden nogen som helst Betænkelighed og med den Tro, at Lovforslagets Gennemførelse vil gøre